

OKRUŽNI SUD U BIJELJINI
Broj: 12 0 K 004149 13 Kžk
Bijeljina, 05.12.2013. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE !

Okružni sud u Bijeljini u vijeću sastavljenom od sudijakao predsjednika vijeća,....., kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog B. M. zbog krivičnog djela – oštećenje ili povlašćivanje povjerilaca iz člana 262 stav 2. u vezi sa stavom 3 Krivičnog zakona RS, odlučujući o optužnici Okružnog tužilaštva u Istočnom Sarajevu broj Kt-.... od 26.03.2009.godine a koju je Okružni tužilac u Istočnom Sarajevu uskladio u činjeničnom opisu na glavnom pretresu dana 20.09.2010.godine, nakon održanog pretresa dana 20.11.2013.godine u prisustvu optuženog, branioca optuženog advokata J. Z.iz P., Okružnog tužioca, donio je i javno objavio 05.12.2013.godine,

PRESUDA

Optuženi:

B. M. zv. „....“ sin R. i majke A. rođene J., rođen 19.10.1958.godine u R., nastanjen u S. ul. Starine Novaka bb, pismen, sa završenom VSS, po zanimanju diplomirani ekonomista, zaposlen, oženjen otac jednog djeteta, po narodnosti Srbin, državljanin RS i BiH, služio vojni rok, srednjeg imovnog stanja, JMBG, do sada neosuđivan,

KRIVJE

Što je

dana 27.12.2002.godine u S., u svojstvu osnivača i vlasnika privatnog preduzeća „....“ S., donio odluku o prestanku rada PP „....“ S.i Osnovnom sudu u Srpskom Sarajevu podnio prijedlog za likvidaciju navedenog preduzeća, a istog dana dao pismenu izjavu, broj: OV-..... ovjerenu kod Osnovnog suda u Srpskom Sarajevu, da će nakon redovne likvidacije svog preduzeća solidarno izmiriti povjerioce koji se jave nakon zaključenja likvidacije, da bi dan prije pravosnažnosti rješenja o brisanju iz sudskog registra privatnog preduzeća „....“ S. broj U-I-..... od 29.01.2003.godine, svu nepokretnu imovinu koja se sastojala od objekata u izgradnji na parcelama označenim kao k.č.br. 212/157 zv. „S. njive“, u površini od 450 m² i k.č.br. 212/210 zv. „kod mosta“, u površini od 1070 m² koje su bile upiasne u posjedovni list broj 1875 K.O. K., u namjeri da izigra povjerioce dana 13.02.2003.godine darovnim ugovorom broj OV-146/03 prenio na svoju kćerku B.B., pa je na taj način izbjegao da u skladu sa stavom 2 izreke pomentuog rješenja po pravosnažnosti istog imovina pređe na njega kao osnivača i vlasnika preduzeća pa ista prešla na njegovu kćerku, tako da su naprijed opisanim radnjama izigrani povjerioci čime

je na prevaran način onemogućeno namirenje istih da bi svoja potraživanja prijavili nakon likvidacije PP „....“ S., a to se prije svega odnosi na povjerioca AD „I.“ Z., kome je nanesena šteta u iznosu od 136.352,92 KM,

Dakle, znajući da je postao nesposoban za plaćanje a u namjeri da izigra povjerioce, drugom prevarnom radnjom (sačivanjem darovnog ugovora) oštetio jednog od svojih povjerilaca AD „I.“ Z. usled čega je kod istog nastupila znatna šteta,

Čime je počinio krivično djelo – oštećenje ili povlašćivanje povjerilaca iz člana 251. stav 3. u vezi sa stavom 2. Krivičnog zakonika RS, pa mu sud na osnovu istog zakonskog propisa, a primjenom člana 38. te člana 47 i 48 Krivičnog zakonika RS, izriče

USLOVNU OSUDU

i UTVRĐUJE KAZNU zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, a koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od dvije godine po pravosnažnosti presude ne poćini novo krivićno djelo.

Na osnovu člana 108 stav 3. ZKP RS oštećenom AD „I.“ Z. se dosuđuje imovinsko pravni zahtjev u iznosu od 136.352,92 KM, koji iznos je dosuđen presudom Osnovnog suda u Sokocu broj od 26.07.2005.godine.

Na osnovu člana 99. ZKP RS optuženi se obavezuje da plati troškove krivićnog postupka o ćemu će sud donijeti posebno rješenje nakon pribavljanja potrebnih podataka.

O b r a z l o Ź e n j e

Potvrđenom optužnicom Okrućnog tućilaštva u Istoćnom Sarajevu broj Kt-.....od 26.03.2009. godine optuženom B.M. stavljeno je na teret izvršenje krivićnog djela – oštećenje ili povlašćivanje povjerilaca iz člana 262 stava 2. u vezi sa stavom 3. Krivićnog zakona RS, optuženom G. D. i M.D. stavljeno na teret izvršenje krivićnog djela nesavjestan rad u službi iz ćl. 354 stav 2 KZ RS, a koju je Okrućni tućilac u Istoćnom Sarajevu uskladio u ćinjenićnom opisu na glavnom pretresu dana 20.09.2010.godine u odnosu na prvo optuženog B. M., i predloćio da se za to krivićno djelo oglasi krivim i osudi po zakonu. Protiv optuženog G. D. je pravosnažno okonćan krivićni postupak a protiv optuženog M. D. je obustavljen krivićni postupak s obzirom da je isti preminuo.

Presudom Osnovnog suda u S. broj.....od 23.9.2010.godine optuženi B.M. je oglašen krivim zbog krivićnog djela oštećenje ili povlašćivanje povjerilaca iz člana 262 stav 2. u vezi sa stavom 3. Krivićnog zakona RS, pa mu je sud za ućinjeno krivićno djelo izrekao uslovnu osudu kojom mu je utvrdio kaznu zatvora od 10 (deset) mjeseci koja se neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od dvije godine od dana pravosnažnosti ne ućini novo krivićno djelo. Istom presudom optuženi je obavezan na plaćanje troškova krivićnog postupka o ćemu će sud donijeti posebno rješenje nakon pribavljanja potrebnih podataka i obavezan da oštećenom AD „I.“ Z. na ime imovinsko pravnog zahtjeva plati iznos od 136.352,92 KM, koji iznos je dosuđen presudom Osnovnog suda u S. broj od 26.7.2005.godine. Optuženi G.D. i M.D. su na osnovu ćl. 298 taćke v) ZKP RS

oslobođeni od optužbe da su počinili krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl. 354 st. 2. KZ RS i odlučeno da troškovi postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

U postupku po žalbi koju je izjavio Okružni tužilac u Istočnom Sarajevu i branilac optuženog B. M. na navedenu presudu Osnovnog suda u Sokocu, Okružni sud u Istočnom Sarajevu je uvažio žalbu Okružnog tužilaštva Istočno Sarajevo i žalbu branioca optuženog i rješenjem broj od 07.10.2011.godine ukinuo prvostepenu presudu i odredio održavanje pretresa pred Okružnim sudom u Istočnom Sarajevu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji te zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

Nakon što je u skladu sa navedenim rješenjem Okružni sud u Istočnom Sarajevu održao pretres i izveo dokaze prema procesnim pravilima o izvođenju dokaza propisanim u članu 331. stava 2. ZKP-a RS, isti sud je donio presudu broj dana 23.12.2011.godine kojom je na osnovu člana 298 tačke v) ZKP-a RS oslobodio od optužbe optuženog B. M. da bi počinio krivično djelo oštećenje ili povlašćivanje povjerilaca iz člana 251. stav 3. u vezi sa stavom 2. Krivičnog zakonika RS i oslobodio od optužbe optuženog G. D. da bi počinio krivično djelo nesavjestan rad u u službi iz čl. 344. st. 2. Krivičnog zakonika RS. Na navedenu presudu žalbu je izjavio Okružni tužilac iz Istočnog Sarajeva, pa je Vrhovni sud RS rješenjem broj od 15.5.2012.godine uvažio žalbu Okružnog tužioca iz Istočnog Sarajeva i u odnosu na optuženog M. B. ukinuo presudu Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj od 23.12.2011.godine i predmet vratio tom sudu na ponovno odlučivanje, dok je žalba u odnosu na optuženog D.G. odbačena kao nedozvoljena. U ponovnom postupku Okružni sud u Istočnom Sarajevu je nakon provedenog pretresa i izvođenja svih dokaza u skladu sa članom 331 stav 2. ZKP RS, ponovo donio presudu broj od 31.10.2012.godine kojom je optuženog B. M. na osnovu člana 298 stav 1. tačke v) ZKP RS oslobodio od optužbe da bi počinio krivično djelo oštećenje ili povlašćivanje povjerilaca iz člana 251 stav 3. u vezi sa stavom 2. Krivičnog zakonika RS a oštećenog AD „Inženjering“ iz Z. sa imovinsko pravnim zahtjevom uputio na parnicu i odlučio da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava. Na navedenu presudu žalbu je izjavio Okružni tužilac iz Istočnog Sarajeva zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i povrede Krivičnog zakona, pa je Vrhovni sud RS rješenjem brojod 16.5.2013.godine ponovo uvažio žalbu Okružnog tužioca iz Istočnog Srajeva, presudu Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 89 0 K 008677 12 Kžk 2 od 31.10.2012.godine ukinuo i predmet vratio istom sudu na ponovno suđenje pred potpuno izmjenjenim vijećem. Kako je Okružni sud u Istočnom Sarajevu iz pravnih razloga bio spriječen da postupa u ovom predmetu, to je rješenjem Vrhovnog suda RS broj..... od 07.10.2013.godine za suđenje u krivičnom predmetu protiv optuženog M. B. zbog krivičnog djela – oštećenja ili povlašćenja povjerilaca iz člana 251 stav 3. u vezi sa stavom 2. Krivičnog zakonika RS određen Okružni sud u Bijeljini kao stvarno nadležan sud.

Okružni sud u Bijeljini je u skladu sa odredbama člana 331 stava 2. ZKP RS održao pretres dana 20.11.2013.godine i uz saglasnost stranaka odlučeno je da se neće izvoditi ponovno svi izvedeni dokazi pred Osnovnim sudom u Sokocu, pred Okružnim

sudom u Istočnom Sarajevu, već da će se isti koristiti kao dokazi s obzirom da su svi svjedoci direktno i unakrsno ispitani.

U dokaznom postupku na pretresu u smislu člana 331. stava 2. Zakona o krivičnom postupku RS sud je koristio dokaze optužbe i to iskaze svjedoka S. T. i Z.Ž. te materijalne dokaze: obavještenje o izvršenom krivičnom djelu od strane NN počinioca u Katastru opštine Sokolac u korist B. M. iz Sokoca podnesen od strane AD „Inženjering“ Z. od 24.5.2006.g. (prijava br. 304 od 20.5.2006.g.), presudu Osnovnog suda u Sokocu br. od 26.7.2005.g., potvrde o dobrovoljnoj predaji predmeta CJB Istočno Sarajevo br.....od 2.12.2008.g., od 2.12.2008.g., od 15.12.2008.g., od 17.12.2008.g., od 18.12.2008.g., od 25.12.2008.g.,od 25.12.2008.g. (dvije stranice),..... od 25.12.2008.g..... od 13.1.2009.g., rješenje Osnovnog suda u Sarajevu od 13.11.1993.g. br..... sa priložima, rješenje Osnovnog suda u Srpskom Sarajevu od 13.5.1998.g. br. U..... sa priložima, dopis Republičke uprave za geodetske i imovinsko pravne poslove PJ S. br. od 13.11.2008.g., odluka o dodjeli lokacije za izgradnju poslovnog objekta ODP „C.“ P. br. od 7.10.1997.g., rješenje RGU PC Srpsko Sarajevo PJ S. br. od 2.1.1998.g., odluka o ustupanju prava na korištenje lokacije za izgradnju poslovnog objekta ODP „C.“ P. br.....d 28.1.1998.g., zaključak Upravnog odbora Direkcije za obnovu i izgradnju Srpskog Sarajeva od 23.10.1998.g., rješenje Izvršnog odbora opštine S. br..... od 6.12.1999.g., kopija katastarskog plana PJ S., kopija interne dostavne knjige RU za geodetske i imovinskopravne poslove PJ Sokolac, rješenje Osnovnog suda u Srpskom Sarajevu br. od 29.1.2003.g., darovni ugovor sastavljen dana 12.2.2003.g. između B. M. i B.B. koji je ovjeren u Osnovnom sudu u S. dana 13.12.2003.g. pod br. prepis posjedovnog lista br. 1875 opštine S. k.o. K., kopija upisnika za ovjeru potpisa, rukopisa i prepisa „OV“ za 2003.g., prepis posjedovnog lista PJ S. br. od 22.5.2006.g., prepis liste nepokretnosti PSJ S. br..... od 13.11.2008.g., zemljišno knjižni izvadak katastarske opštine Sokolac od 18.11.2008.g. te ostali dio spisa.

Sud je takođe koristio navedene dokaze i po prijedlogu odbrane, a odbrana je provela i dokaze uvidom u prijedlog za izvršenje od 26.2.2007.g., rješenje Osnovnog suda u S.... br.....od 7.11.2008.g., odluku osnivača preduzeća „...“ vl. B. M. o prestanku rada preduzeća, uvjerenje Poreske uprave PC Srpsko Sarajevo o izmirenim obavezama preduzeća „....“ od 17.1.2003.g., prijedlog za pokretanje stečajnog postupka za preduzeće „Rojal“ pokrenut od strane Službe za platnipromet Filijala Sokolac od 23.11.2000.g. br. 01-29-35/00 , rješenje Osnovnog suda u Srpskom Sarajevu ST-198/00 od 14.7.2003.g., te presuda Vrhovnog suda RS br..... od 17.5.2012.godine, te ostali dio spisa.

Nakon analize i ocjene svih dokaza izvedenih tokom dokaznog postupka pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, odlučujući o osnovanosti optužnice, sud nalazi da je dokazano da je optuženi B. M. učinio djelo za koje je optužen, pa ga je sud oglasio krivim za isto.

Prilikom donošenja presude sud se rukovodio sledećim razlozima:

Iz iskaza saslušanih svjedoka S. T. i Z. Ž. na pretresu, te rješenjem o registraciji privrednog subjekta Osnovnog suda u Sarajevu brojsa pratećim prilogom obrazaca (1,2,3,4,5,6,7), rješenja o dopuni djelatnosti i usklađivanju sa Zakonom o klasifikaciji djelatnosti i doregistraciji Osnovnog suda u Srpskom Sarajevu broj..... sa pratećim obrascima (2,3,4,5,6,7) nesporno je utvrđeno da je optuženi B. M. bio vlasnik i osnivač PP „.....“ u S. i da je isti bio odgovorno lice u navedenom preduzeću, te da B. M. zastupa preduzeće odnosno da je isti direktor bez ograničenja. Iz ovih dokaza nesporno je utvrđeno, po ocjeni ovog suda, da je optuženi B. M. bio odgovorno lice u pravnom licu te da je isti znao da je pravno lice postalo nesposobno za plaćanje, jer je dana 27.12.2012.godine kao osnivač i vlasnik navedenog preduzeća donio odluku o prestanku rada istog preduzeća i podnio prijedlog za likvidaciju navedenog preduzeća, te istog dana dao pismenu izjavu broj ovjerenu kod Osnovnog suda u Srpskom Sarajevu, da će nakon redovne likvidacije svog preduzeća solidarno izmiriti povjerioce koji se jave nakon zaključenja likvidacije. Optuženi je odmah nakon ovakve izjave, a u namjeri da ošteti povjerioce svu nepokretnu imovinu sa privatnog preduzeća (objekti u izgradnji na parcelama br. k.č. zv. „S. njive“ površine 450 m² i k.č.br. 212/210 zv. „kod mosta“ površine 1070 m² a upisane u posjedovni list br. 1875 k.o. K.) darovnim ugovorom br. prenio na svoju kćerku na koji način je preduzeću AD „I.“ počinio štetu u iznosu od 136.352,92 KM, Saslušani svjedoci S. T. i Z. Ž. potvrdili su da je preduzeće AD „I.,iz Z. u toku 1999.godine zaključilo ugovor o izvođenju građevinskih radova na izgradnji poslovnog objekta preduzeća „.....“ na S., čiji je jedini osnivač i vlasnik, a takođe i direktor B. M.. Iz svih priloženih materijalnih dokaza nesporno je utvrđeno da su izvedeni ugovoreni građevinski radovi i da je po osnovu tog pravnog posla preduzeće „.....“ ostalo dužno „I.“ iznos od 136.352,92 KM a što je utvrđeno i pravosnažnom presudom Osnovnog suda u Sokocu broj od 26.7.2005.godine. Po ocjeni ovog suda, optuženi je znajući da je njegovo preduzeće postalo nesposobno za plaćanje (dana 23.11.2000.godine Služba za platni promet-Filijala S. je podnijela prijedlog za postupak pokretanja stečaja nad navedenim preduzećem) a dana 27.12.2002.godine optuženi donosi odluku o prestanku rada preduzeća i podnosi prijedlog za pokretanje postupka redovne likvidacije, na osnovu čega je Osnovni sud u Srpskom Sarajevu dana 29.1.2003.godine donio rješenje o brisanju iz sudskog registra PP „.....“, i tada prilikom podnošenja prijedloga za likvidaciju optuženi je priložio izjavu u kojoj je naveo da će on nakon likvidacije preduzeća solidarno izmiriti povjerioce koji se jave nakon zaključenja likvidacije. U toku izvršnog postupka koji je vođen na osnovu presude Osnovnog suda u S. (broj ranije naveden) optuženi je priložio obrasce P1,P2 i P3 iz kojih proizlazi da on nema nikakve pokretne ni nepokretne imovine. Cijeneći ove materijalne dokaze osnovano se postavlja pitanje kako je optuženi mislio ispuniti navedenu obavezu. Po ocjeni suda to je bilo jedino moguće na nekretnini koja je bila u vlasništvu preduzeća, a koja je trebala preći u vlasništvo osnivača tj. optuženog Bjelica Milovana. Upravo, izbjegavajući namirenje povjerilaca AD „I.“ Z., optuženi sačinjava darovni ugovor, kojim svoje nekretnine prenosi na svoju kćerku, čime je kao odgovorno lice a znajući daje preduzeće postalo nelikvidno, prenio imovinu prevarnom radnjom umanjujući aktivu preduzeća i na prevaran način stanje u privatnom preduzeću prikazuje težim nego što jeste, odnosno na ovaj način je platežna moć prikazana manjom, pa izigrava povjerioce, jer se oni oštećuju na prevaran način, dovode se u zabludu u pogledu stvarne imovine dužnika. Upravo ovako postupanje optuženog govori da je sve navedene radnje preduzeo

da izigra ili ošteti povjerioce i po ocjeni suda njegov umišljaj obuhvata svijest da prevarnu radnju preuzima u uslovima kada je njegovo preduzeće nesposobno za plaćanje i u namjeri izigravanja i oštećenja povjerilaca. Dakle optuženi je sredstva preduzeća prebacio nekom drugom kako bi se izigrali ili oštetili povjerioci. Ovaj sud je pojam oštećenog u konkretnom krivičnom predmetu razmatrao i prihvatio u smislu čl. 20 tačke z) ZKP RS iz kog proizazi da je oštećeni lice kome je lično ili imovinsko pravo krivičnim djelom povrijeđeno ili ugroženo, a šteta je određena čl. 155 Zakona o obligacionim odnosima, umanjenje sredstava, odnosno nečije imovine (obična šteta) i sprečavanje njihovog povećanja (izmakla korist) i dr.

Cijeneći ovako utvrđeno nesporno stanje sud nije mogao prihvatiti tvrdnju branioca optuženog da optuženi u vrijeme prenosa imovine na kćerku nije znao da je preduzeću „.....“ povjerilac preduzeće „I.“ jer je preduzeće dobilo svojstvo povjerioca tek 28.3.2006.godine po pravosnažnosti parnične presude Osnovnog suda u Sokocu, jer je to u suprotnosti sa izvedenim dokazima i prije svega iskazima direktora S. T. kao i sačinjenom ugovoru koji je potpisao M. B. jer su svi radovi završeni a sačinjena je i potpisana situacija. Svjedok S. T. je potvrdio da su oni tek u izvršnom postupku nakon pravosnažne presude kojom je utvrđen iznos duga saznali da je optuženi B. M. imovinu preduzeća prenio na kćerku i da ne posjeduje imovinu iz koje bi izmirio dug. Ovaj svjedok je potvrdio da bi se iz imovine koja je prenesena na kćerku mogao naplatiti dug jer je vrijednost poklonjenog objekta procijenjena 500.000,00 KM. Sud takođe nije mogao prihvatiti ni tvrdnju branioca da optuženi nije znao u vrijeme likvidacije preduzeća da ima dugovanje prema bilo kome iz razloga što je cjelokupan dug preduzeća „.....“ dospio na plaćanje 8.7.2002.godine, a što je utvrđeno presudom Osnovnog suda u Sokocu broj od 26.7.2005.godine kao i iskazom svjedoka S. T.. Kako je preduzeće AD „I.“ imalo potpuno povjerenje preduzeće „.....“ to sud nije mogao prihvatiti ni tvrdnju branioca optuženog da su isti mogli a nakon objavljivanja rješenja o likvidaciji preduzeti stečajni postupak nad tim preduzećem kao ni tvrdnju da su u toku vođenja parničnog postupka po osnovu dugovanja mogli istaći mjeru zabrane raspolaganja imovinom, jer isti ni jednog momenta nisu posumnjali da će optuženi B. M. prenosom imovine preduzeća na kćerku, onemogućiti im isplatu duga po osnovu izvedenih radova. Sud takođe nije mogao prihvatiti ni tvrdnju branioca optuženog da AD „I.“ Z. nije oštećeni u konkretnom slučaju, jer je to u suprotnosti sa odredbama čl. 20. tačke z) ZKP RS, a drugi navodi odbrane koji se tiču završnih riječi i kojima se osporava da je optuženi počinio navedeno krivično djelo nisu od uticaja na ovo krivično djelo koje po ocjeni suda u potpunosti dokazano i izvršeno i ostvareno kako u subjektivnim tako u objektivnim obilježijima.

Cijeneći iskaze navedenih svjedoka kao i materijalne dokaze, po ocjeni suda nesporno je utvrđeno da je optuženi B.M. bio direktor PP „.....“ sa sjedištem u Sokocu kao osnivač i vlasnik te da je znajući da je preduzeće postalo nesposobno za plaćanje a u namjeri da izigra povjerioce drugom prevarnom radnjom, sačinjavanjem darovnog ugovora, a nakon donošenja rješenja o likvidaciji i davanje izjave da će nakon likvidacije solidarno izmiriti sve povjerioce, u namjeri da ošteti povjerioce svu imovinu sa preduzeća navedenim darovnim ugovorom prenio na svoju kćerku i time ošteti jednog od svojih povjerilaca AD „I.“ Z. za iznos od 136.352,92 KM, čime je počinio krivično djelo oštećenje ili povlašćenje povjerilaca iz čl. 251 st. 3. u vezi sa st. 2. Krivičnog zakonika

RS. Ovaj sud je u konkretnom slučaju primjenio blaži zakon za optuženog jer je u međuvremenu isti mjenjan, a sud je na nesumnjiv način utvrdio da je optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio sposoban za rasuđivanje i mogućnost da shvati značaj svojih radnji i da je bio sposoban da donosi odluke, s obzirom da u spisu ne postoji ni jedan dokaz koji bi doveo u sumnju uračunljivost optuženog. S obzirom da je sud vezan činjeničnim opisom krivičnog djela a ne pravnom kvalifikacijom, to je isti na činjenični opis i pravnu kvalifikaciju u konkretnom slučaju primjenio blaži zakon za optuženog, ne dirajući pri tome u identitet optužnice.

Iskaz svjedoka potvrđen je i materijalnim dokazima u spisu, pa sud nije mogao prihvatiti uvodne i završne riječi branioca optuženog i optuženog, da nije počinio navedeno krivično djelo, jer su iste u suprotnosti sa iskazima saslušanih svjedoka i materijalnim dokazima u spisu.

Branilac optuženog je na pretresu dostavio kao dokaz presudu Vrhovnog suda Republike Srpske br.od 17.5.2012.godine u koju je sud izvršio uvid ali koja po ocjeni suda ne mjenja kvalifikaciju djela.

Ključnu činjenicu da je optuženi počinio krivično djelo a kako je to opisano u izreci presude potvrđene su iskazima saslušanih svjedoka i materijalnim dokazima, pa je sud prihvatio da je optuženi B. M. kao vlasnik i osnivač PP „....“ znajući da je postao nesposoban za plaćanje a u namjeri da izigra povjerieoce, drugom prevarnom radnjom, sačinjavanjem darovnog ugovora oštetio jednog od svojih povjerilaca AD „I.“ Z. usled čega je kod istog nastupila znatna šteta tj. u iznosu od 136.352,92 KM čime je ostvario sva bitna obilježja krivičnog djela – oštećenje ili povlašćenje povjerilaca iz čl. 251 st. 3. u vezi sa st. 2. Krivičnog zakonika RS.

Kako je, prema svemu navedenom, sud optuženog B. M. našao krivično odgovornim izvršiocem krivičnog djela – oštećenje ili povlašćenje povjerilaca iz čl. 251 st. 3. u vezi sa st. 2. Krivičnog zakonika RS, to ga je za navedeno krivično djelo oglosio krivim i izrekao mu uslovnu osudu a potom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i istovremeno odredio da se ona neće izvršiti ako optuženi u roku od dvije godine od dana pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo.

Prilikom odlučivanja o vrsti i visini krivične sankcije sud je cijenio sve okolnosti propisane članom 38. Krivičnog zakonika Republike Srpske, pa je cijenio stepen krivične odgovornosti optuženog, jačinu ugrožavanja zaštićenog dobra, kao otežavajuće okolnosti optuženog, a od olakšavajućih okolnosti cijenio da isti do sada nije krivično odgovarao, njegove porodične i finansijske prilike, životnu dob, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, pa mu je za izvršeno krivično djelo a primjenom člana 47. i 48. Krivičnog zakonika RS izrekao uslovnu osudu a potom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i istovremeno odredio da se navedena kazna neće izvršiti ako optuženi u roku od dvije godine ne učini novo krivično djelo. Sud smatra da će se jedino ovako uslovljenom kaznom dovoljno djelovati na optuženog da u buduće ne čini ovakva ili druga krivična djela, te da će se ovako uslovljenom kaznom zatvora u trajanju od 1

(jedne) godine čije je izvršenje odloženo na dvije godine ostvariti svrha kažnjavanja propisana u članu 31. Krivičnog zakonika Republike Srpske.

Na osnovu člana 108 stav 3. ZKP RS oštećenom AD „I.“ Z. se dosuđuje imovinsko pravni zahtjev u iznosu od 136.352,92 KM, koji iznos je dosuđen presudom Osnovnog suda u Sokocu broj Ps-119/05 od 26.07.2005.godine.

Na osnovu člana 99. ZKP RS optuženi se obavezuje na snošenje troškova krivičnog postupka o čemu će sud donijeti posebno rješenje nakon pribavljanja potrebnih podataka.

Zapisničar,

Predsjednik vijeća

PRAVNA POUKA: protiv ove presude žalba nije dozvoljena